

వంటపాత్రలు

14. హజ్రత్ హుజైఫా బిన్ యమాన్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు : “బంగారు, వెండి పాత్రలలో తినడం గానీ, త్రాగటంగానీ చేయకండి. ప్రాపం

۲ - بَابُ الْآنِيَةِ

(۱۴) عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَشْرَبُوا فِي آنِيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا

చిక జీవితంలో ఇవి అవిశ్వాసుల కొరకు ఉద్దేశించినవి. పరలోకంలో మాత్రం కేవలం మీకే ప్రత్యేకం.”

(బుఖారీ, ముస్లిం)

సారాంశం

బంగారు, వెండి పాత్రలలో తినటం, త్రాగటం నిషిద్ధమనీ, అటువంటి పాత్రలను వుజూ కొరకు ఉపయోగించటం కూడా వాంఛనీయం కాదనీ ఈ హదీసు ద్వారా స్పష్టమవుతున్నది. అయితే వజ్ర వైడూర్యాలు, పగడాలు పాదగబడిన పాత్రలలో తినటం, త్రాగటం, వాటిని వుజూ కొరకు ఉపయోగించటం ధర్మసమ్మతమే. కాని బంగారు, వెండి నీరు (పూత) పట్టించిన పాత్రల్ని ఉపయోగించే విషయంపై అభిప్రాయ భేదం ఉంది. ఇలాంటి అనుమానాస్పద అంశాలలో సంయతం జాగ్రత్తపడటం మంచిది.

హదీసు ఉల్లేఖకులు

హజ్రత్ హుజైఫా (రజి) గారి మరో పేరు అబూ అబ్దుల్లాహ్. సుప్రసిద్ధ సహాబీ. దైవప్రవక్త (సఅసం)కు ఎంతో సన్నిహితులు. హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజి) అమరగతినొందిన నలభై రోజులకు శాయన గారు మదయన్‌లో - హిజ్రీ 36వ సంవత్సరంలో మరణించారు.

15. హజ్రత్ ఉమ్మై సలమా (ర.అన్‌హా) ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రబోధించారు: “వెండి పాత్రలలో (తినే) త్రాగేవాడు తన పాట్టను నరకాగ్నితో నింపుకుంటాడు.”

(బుఖారీ, ముస్లిం)

(۱۰) وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الَّذِي يَشْرَبُ فِي إِنَاءٍ الْفِضَّةِ إِنَّمَا يُجْزَجِرُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

సారాంశం

ఈ హదీసులో కూడా బంగారు, వెండి పాత్రలను ఉపయోగించడంపై వారింపు ఉంది. ఈ వారింపును ఖాతరు చేయని వారికి పట్టే గతి ఏమిటో కూడా స్పష్టపరచబడింది.

హదీసు ఉల్లేఖకులు

ఉమ్మై సలమా (ర.అ) గారి అసలు పేరు ‘హింద్ బిన్తె అబూ ఉమయ్య.’ అబూ సలమా అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అబ్దుల్ అస్సద్ మఖ్జూమీ గారి సతీమణి. అబిసీనియా (నేటి ఇథియోపియా)కు మొదట హిజ్రత్ చేసిన అనుయాయులలో ఈమె కూడా ఉన్నారు. ఉహుద్ సంగ్రామంలో కలిగిన గాయం వల్ల అబూ సలమా మరణించారు. ఆయన మరణానంతరం హిజ్రీ 4వ సంవత్సరం షవ్వాల నెలలో మహాప్రవక్త (సఅసం) ఉమ్మై సలమాను తన దాంపత్యంలోకి తెచ్చుకున్నారు. హిజ్రీ 59 లేక 62లో ఈమె మరణించారు. అప్పటికి ఆమెకు 84 ఏళ్లు. జన్నతుల్ బఖీలో అంత్యక్రియలు జరిగాయి.

16. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారని హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) వివరించారు: “ముడి చర్మాన్ని లవణాలతో రంగరిస్తే (రసాయనిక ప్రక్రియలో పెడితే) అది పరిశుభ్రమైపోతుంది” (ముస్లిం). సుననె అరబ్బాలో ఈ పదాలు కూడా ఉన్నాయి - “ఏ చర్మమైనా సరే దాన్ని రంగరించవచ్చు).”

సారాంశం

అన్ని రకాల చర్మాలు, అన్ని కోవలకు చెందిన జంతువుల చర్మాలు ఇందులోకి వస్తాయని హదీసు ద్వారా అర్థం వస్తోంది. అయితే పంది చర్మం మాత్రం దీనికి వర్తించదు. చాలామంది ధర్మవేత్తల దృష్టిలో కుక్క చర్మం కూడా ఈ వినాయింపులోనికి వస్తుంది. ఏ ఏ జంతువుల, మృగాల మాంసం తినకూడదో ఆ చర్మాలు సయితం ఉపయోగంలోనికి తేవచ్చునని పరిశోధన జరిపిన పండితులు నిర్ధారించారు.

హలాల్ జంతువు అయినా, హరామ్ జంతువు అయినా, జిబ్బా చేయబడిన జంతువు అయినా, సహజ మరణం పొందిన జంతువు అయినా రసాయనిక ప్రక్రియ అనంతరం అది పరిశుభ్రమైపోతుందని పై హదీసు ద్వారా స్పష్టంగా అవగతమవుతున్నది. ఈ సాధారణ సూత్రాన్ని అన్వయించిన మీదట కూడా కొన్ని రకాల జంతు చర్మాలు ఉప్పు పట్టించిన తరువాత పరిశుభ్రం మరియు ధర్మ సమ్మతం కాజాలవు. ఉదాహరణకు : పంది. అది ‘నజసె ఐన్’ (పరమ అశుద్ధం) కావటం మూలంగా దాని చర్మం సయితం అశుద్ధంగానే భావించబడుతోంది. అలాగే మానవ చర్మం కూడా దానికున్న వైశిష్ట్యం, ఔన్నత్యం కారణంగా ఉపయోగంలోకి తేవటం నిషేధించబడింది. తక్సీర్ పలికి కోయబడిన పక్షంలో కుక్క, పంది చర్మాలను కూడా ఉపయోగించవచ్చునని కొంతమంది అభిప్రాయపడ్డారు. కాని ఈ అభిప్రాయం సరైనది కాదు. అలాగే రసాయనిక ప్రక్రియ అనంతరం కుక్క చర్మాన్ని కూడా పరిశుభ్రమైనది (సమ్మతమైనది)గా కొంతమంది ధర్మవేత్తలు భావించటం కూడా సముచితం అనిపించదు.

ఏ ఏ జంతువుల చర్మాలు రసాయనిక ప్రక్రియ అనంతరం పరిశుద్ధమవుతాయో వాటి కొమ్ములు, వెంట్రుకలు, దంతాలు, ఎముకలను కూడా ఉపయోగంలోకి తీసుకురావచ్చు. వాటి క్రయ విక్రయాలు జరపవచ్చు.

17. హజ్రత్ సలమ బిన్ ముహబ్బిఖ్ (రజి) కథనం: దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారు - “మృత జంతువుల చర్మాలను (ఉప్పు తదితర

(۱۶) وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دُبِغَ الْإِهَابُ فَقَدْ طَهَّرَ». أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ، وَعِنْدَ الْأَزْبَعَةِ «إِنَّمَا إِهَابٌ دُبِغٌ».

(۱۷) وَعَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْمَحْبُوقِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

పదార్థాలతో) రంగరించటమే వాటి శుచీ శుభ్రత.” (ఇబ్నె మాజ దీని ప్రామాణిక తను ధృవీకరించారు).

«دِبَاغٌ جُلُودِ الْمَيْتَةِ طَهْرُهَا». صَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ.

హదీసు ఉల్లేఖకులు

సలమగారి వేరొక పేరు అబూ సుఫ్వాన్. బస్తీ సహబీలలో ఒకరుగా పరిగణించబడతారు. ఆయన హుసైన్ యుద్ధంలో నిమగ్నులై ఉండగా, ఆయనకు ఆయన పుత్రుడు ‘సినాన్’ పుట్టాడన్న శుభవార్త ఇవ్వబడింది. ఆ సమయంలో ఆయన ఇలా పలికారు : “ఈ శుభవార్త వల్ల కలిగిన ఆనందం దైవప్రవక్త (సఅసం) కు రక్షాకవచంగా నిలిచి నేను బాణం ప్రయోగించినపుడు కలిగిన ఆనందం కన్నా ఎక్కువేమీ కాదు.”

18. హజ్రత్ మైమూన (ర.అన్ హా) కథనం: “దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సాగిపోతున్న దారిలో కొంత మంది చనిపోయిన మేకను ఈడ్చు కుంటూ వెళ్ళడం గమనించారు. ఆయన (స) వాళ్ళ నుద్దేశ్యించి, “మీరు దీని చర్మాన్ని వలచుకున్నా బావుండేదే!” అని అన్నారు. ‘ఇది చచ్చి పోయింది కదా!’ అని వాళ్ళు సందేహ పడ్డారు. “(చచ్చిపోతే మాత్రం ఏమయింది?) దీనిని నీరు మరియు తుమ్మ బెరడు పరిశుభ్రపరుస్తాయి కదా!” అని ఆయన (స) సమాధానమిచ్చారు.” (అబూ దావూద్, నసాయి)

(۱۸) وَعَنْ مَيْمُونَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا قَالَتْ: مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ بِشَاةٍ يَجْرُونَهَا، فَقَالَ: «لَوْ أَخَذْتُمْ إِهَابَهَا» فَقَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ، فَقَالَ: «يُطَهَّرُهَا الْمَاءُ وَالْقَرَطُ». أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ.

సారాంశం

మృత జంతువుల చర్మాలు రసాయనిక ప్రక్రియ ద్వారా శుభ్రమవుతాయనీ, అటువంటి చర్మాలతో తయారుచేయబడిన వస్తువులు, పాత్రలతో ‘పుజా’ సయితం చేయవచ్చుననీ ఈ హదీసు ద్వారానూ, ఇంతకు ముందు వచ్చిన రెండు హదీసుల ద్వారానూ బోధపడుతోంది.

చనిపోయిన చతుష్పదాల చర్మం వలచి రంగరించినట్లయితే అవి పరిశుభ్రంగా తయారవుతాయి. అటువంటి చర్మాలతో నీళ్లు తోడవచ్చు. నీళ్ళ తిత్తి కూడా తయారుచేయవచ్చు. ఇతరత్రా కూడా వాటిని ఉపయోగించవచ్చు.

19. హజ్రత్ అబూ సాలబ ఖుష్నీ (రజి) కథనం: ‘ఓ దైవ ప్రవక్తా (సఅసం)!

(۱۹) وَعَنْ أَبِي نُعْلَبَةَ الْحُسَيْنِيِّ رَضِيَ

మేము గ్రంథవహుల ప్రాంతంలో ఉంటాము. వారు ఉపయోగించే పాత్రలలో మేము భోజనం చేయవచ్చా? అని నేను ప్రశ్నించాను. దీనికి సమాధానంగా ఆయన (స) ఇలా ప్రబోధించారు: “వారి పాత్రలలో తినకండి. అయితే ఒకవేళ వారి పాత్రలు తప్ప అసలు పాత్రలే లేనపుడు వాటిని శుభ్రంగా కడిగి వాటిలో తినవచ్చు.”

(బుఖారీ, ముస్లిం)

సారాంశం

గ్రంథవహులు - అంటే యూదులు, క్రైస్తవులు - ఉపయోగించే పాత్రలలో తినటం, త్రాగటం, వుజూ చేయడం ధర్మసమ్మతం కాదని ఈ హదీసు సూచిస్తోంది. కారణం సుస్పష్టమే. వాళ్లు ధర్మసమ్మతం కాని మాంసాహారాలు అందులో వండుతారు. తింటారు. గ్రంథవహుల పాత్రలలో తినటం, త్రాగటమే ధర్మ సమ్మతం కానపుడు ఇతర మతాల వారు, నాస్తికులు ఉపయోగించే పాత్రలలో తినటం, త్రాగటం కూడా ధర్మసమ్మతం కాజాలదు.

హదీసు ఉల్లేఖకులు

అబూ సాలబ ఖుషీనీ ‘బైతె రిజ్వాన్’ సహచర బృందంలో ఒకరు. ఆయన తన తెగవారి వైపునకు పంపబడగా వారంతా ఇస్లాం స్వీకరించారు. సిరియాలో స్థిరపడ్డారు. హి.శ. 75వ యేట పరమపదించారు. ఆయన నమాజ్ చేస్తూ ఉండగా - సజ్దాలో ఉండగా - ఆత్మ ఊర్ధ్వలోకాలకు ప్రస్థానం చేసింది. ఈయనగారి అసలు పేరు గురించి తీవ్రమయిన భేదాభిప్రాయం ఉంది. మారు పేరుతోనే వినుతిక్కారు.

20. హబ్రత్ ఇమ్రాన్ బిన్ హుసైన్ (రజి) కథనం : “దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) మరియు ఆయన సహచరులు (ర.అన్ హుం) ఒక ముప్రీక్కు స్త్రీ నీళ్ల తిత్తి నుండి నీరు తీసుకుని ‘వుజూ’ చేశారు.” (బుఖారీ, ముస్లిం - ఇదొక సుదీర్ఘ హదీసులోని భాగం)

(۲۰) وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ
الله تَعَالَى عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ وَأَصْحَابَهُ
تَوَضَّؤُوا مِنْ مَزَادَةِ امْرَأَةٍ مُشْرِكَةٍ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ فِي
حَدِيثٍ طَوِيلٍ.

సారాంశం

ఈ హదీసు ద్వారా గ్రంథవహుల పాత్రలేగాక, బహుదైవారాధకుల వినియోగంలోనున్న పాత్రలు సయితం పరిశుద్ధమైనవన్న సంగతి విదితమవుతోంది. మృత జంతువు యొక్క చర్మం

రసాయనిక ప్రక్రియ అనంతరం పరిశుద్ధమైపోతుందన్న సంగతి కూడా మరోసారి ఈ హదీసు ద్వారా వెల్లడవుతోంది. ఎందుకంటే ఆయన (స) తీసుకున్న నీళ్లతిత్తి ఒక అవిశ్వాస స్త్రీ అధీనంలోనిది. అవిశ్వాసులు కోసిన జంతువు నుండి తీసిన చర్మంతో ఆ తోలు తిత్తి తయారుచేయబడింది. దీన్నిబట్టి అర్థమయ్యేదేమిటంటే అవిశ్వాసులు ఉపయోగించే పాత్రలలో - నిషిద్ధ వస్తువులు లేవని నిర్ధారణ అయినపుడు - నిస్సంకోచంగా వాటిని వాడుకోవచ్చు.

హదీసు ఉల్లేఖకులు

ఇమ్రాన్ బిన్ హుస్సైన్ (రజి) అగ్రశ్రేణి సహాబాలో ఒకరుగా పేర్కొనబడతారు. ఈయనకు గల మరో పేరు అబూ నుజీద్. ఖైబర్ యుద్ధకాలంలో ఇస్లాంలో చేరారు. బస్త్రాలో స్థిరపడ్డారు. బస్త్రాలోనే హి.శ. 52 లేక 53లో మరణించారు.

21. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) (۲۱) وعن أنس بن مالك رضي الله
 కథనం : “దైవప్రవక్త (సఅసం) గారి تعالى عنه: أَنُ قَدَحَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْكَسَرَ فَأَتَّخَذَ
 స్వంత పాత్ర ఒకటి విరిగిపోగా, విరిగిన مَكَانَ الشَّعْبِ سِلْسِلَةً مِنْ فِصْفَةٍ. أَخْرَجَهُ
 చోట ఆయన (స) వెండి తారుతో కుట్టి الْبَجَارِيُّ.
 అతుకు వేశారు.” (బుఖారీ)

సారాంశం

విరిగిపోయిన, తెగిపోయిన, చినిగిపోయిన వస్తువులను జోడించే నిమిత్తం కొద్దిపాటి వెండి తారును ఉపయోగించటంలో తప్పులేదని ఈ హదీసు ద్వారా రూఢీ అవుతోంది. అదే విధంగా తినే, త్రాగే పాత్రలలో అక్కడక్కడా - కొద్దిగా - వెండి బంగారు నగషీ ఉన్నప్పటికీ వాటిని ఉపయోగించవచ్చు. వుజూ, గుసుల్ కోసం కూడా ఆ పాత్రలను నిస్సంకోచంగా వాడుకోవచ్చు. అయితే అధిక మోతాదులో లేక పూర్తిగా బంగారు, వెండి ఉన్న పాత్రలను ఉపయోగించకూడదు. అలా ఉపయోగించటంవల్ల గర్వం, డాబు, దర్వం వ్యక్తమవుతాయి. ఇలాంటి డాబుసరిని, బడాయితనాన్ని సృష్టికర్త ఇష్టపడడు. అందుకే వాటి వాడకం అధర్మంగా ఖరారు చేయబడింది. కాకపోతే విరిగిపోయిన, తెగిపోయిన వాటిని జోడించే, కుట్లువేసే ఉద్దేశ్యంతో తారు ఉపయోగిస్తే అది అభ్యంతరకరం కాదు. అలా చేయటంలో గర్వం, బడాయి వ్యక్తం కావు.